

prijetel je skozi odprto okno vrabec, se vsedel na glavo pravičnega sodnika in pričel trgati sodnikove lase. Spočetka sodnik vrabec ni zameril, toda ko je začel vrabec po sodnikovi glavi kljuvati, ga je spodil. Slučajno je vrabec s tem dosegel, da je bil obtoženec oproščen.

Gospodarske stvari.

Konec.

Precepljanje sadnega drevja. Svoje naziranje moraš podrediti zahtevam trga, ker posameznik ne more trgovcem zapovedati in tržišče obvladati, pač pa nasprotno. Tam, kjer ne odločuje priljubljenost, kteri se ni treba na ničesar ozirati, se mora gledati edino le na bodoči gospodarski uspeh. Na samo eno vrsto se seveda ne bomo zanašali. Priporočljive je gojiti vsaj nektere vrste, že zaradi obletavanja in oploditve cvetja, kajti mogoče je, da se nektere vrste same na sebi ne opplode. Napačno bi bilo vzgajati prav drag sad, ker nam ne bo dal toliko dobička, kakor če predelujemo ceno, da lehko vredneje predajamo in vendar še kaj pridobimo. S pridelovanjem nagizdanega sadja naj se pečajo strokovni vrtnarji, kajti navadnemu kmetu hodi predrago, če bi ga tudi znal predelovati. Več ko stane pridelovanje, draže bomo moralni držati, manj bomo prodali. S precepitvijo namejavamo slabo rodeče drevje premeniti v dobro rodeče. Lehko pa se zgodi, da drevo uničimo, če ne postopamo pravilno. Predvsem je treba tisto drevo „pomladiti“, to se pravi, prikrajšati mu poglavite veje. A to naj se zgodi že decembra ali vsaj januarja. V februarju še malce prizagamo dotične veje, in sicer precej bližu debla, ker sicer se kaj lehko zgodi, da se v bujni rasti nova krona koncem dolge veje odlomi in drevo težko poškoduje. Najboljša oblika za novo precepljeno drevo bo koševa, ker se je najmanj batí poloma in ker imata luč in dež enako prostoto do vsake nove krone ob koncu veje. Če se nektere veje previsoko povspno, naj se močneje priežrejo, sicer drevo „zdivja“; nasprotno pa spodnje veje puščajmo daljše, da si opomorejo in višje zrasejo. Tako sok priteka enakomerno vsem vejam in njihovim mladikam. A vejo, ki bo delala vrh, si moramo vzgajiti, ker skušnja uči, da to ne dela drevo le lepše, ampak tudi krepkejše. Razentega pa je še paziti, da se drevesu, ki ga hočemo precepiti, morajo pustiti nektere veje, ki se šele drugo leto odžagajo, ko so se cepovi že dobro obrasli. Saj večkrat vidimo, da se je drevo ravno vsled tega, ker so se vse veje hkrati odžagale, nenadoma posušilo, čeprav je še par mesecov raslo in so cepi ozeleneli. Te si razlagamo iz tega, da docela odžagamo drevo ni kos, da bi preobilico dovedenega soka zmagalo, in primerno porabilo, zato sok zestaja po lubju in brstju, kar dela vse drevo nekako „vodeno“. Radi tega začno gniti podpluta mesta, ali pa pozimi ozebejo, in drevesa hiraje poginejo, se pesuše. Navadno se pri takih drevesih opazuje, da novi poganjki obdrže listje čez zimo, ali pa koža po deblu poči. Enako opazujemo tudi

pri trtah. Na ta način si razlagamo to prikazen. Uvažajoč dejstvo, da više stojče veje več soka dobivajo in bolje rasejo, moramo najprej te precepiti, spodaj stojče pa za letos pustiti, sicer, če delamo narobe, požlahtnitev ne bo uspevala. Saj bi tudi senca cepom škodovala! Čim krepkeje je tisto drevo, ki ga nameravamo precepiti, tem več vej smemo spodaj pustiti. Te se odžagajo tekom let, kakor pač bolje kaže, a ne kar vse hkrati, ampak tedaj pa tedaj, čeprav med letom. Kako pa naj cepimo? Tako, kakor vsakteri najbolje zna. Večinoma so naši kmetje najbolj vajeni cepiti v precep, na kalanje, ker se jim najbolje sponaša. Je pa tudi prav krepko rastoče, če so veje dosti močne, da cepič krepko primejo. A priprosteje je cepiti za kožo in v zarezo „kozjo nožico.“ Sicer pa moramo opomniti, da za cepljenjem v precep rado osrče gniye, posebno če se ne zamaže ali pa če je rast kesna. Cepljenje s „kozjo nožico“ je težje, sicer pa najprimernejše. Cepljenje za kožo je dokaj priprosto ter se vedno bolj razširja. V močnejše veje bomo na vsak način vtaknili po več cepičev, ker se potem hitreje zarasejo. Najmanj pa moramo vcepiti vsaj dva cepiča, ker sicer ena stran veje odmerje. Kako naj se potem odgnani cepiči prizujejo, da se zaradi svojega listja ne odlomijo, bo zadel menda vsakdo, komur je zato sploh mari. Namen tega sestavka pa je kmete opozoriti na priliko da se je poslužijo in svoje gospodarske dohodke zboljšajo.

Pisma uredništva.

Spietiuren pri Sv. Barbari v Halozah. Hvala lepa za dopis! Porabili ga budem prihodnjic!

Sv. Vid pri Ptuju. (Onkraj mosta!) Pride prihodnjic!

Sv. Urban pri Ptaju. Hvala! Dobili smo dopis prepozno.

Našim dopisnikom. Srčna hvala za dopise! Vseh dopisov nismo mogli priobčiti. Kar je ostalo pride v prihodnji številki.

Naročniki! Naše upravnštvo Vas prosi za potrpljenje! Dobili smo toliko novih naročil, da nam ni bilo mogoče do dosedajne številke vsega v red spraviti. Novi naročniki, in vsi tisti, ki so menjali svoj naslov, dobili bodejo „Štajerca“ parni pozneje, kakor drugi! Omeniti še moramo, da smo poslali danajšno številko ne oziraje se na spremembo naslova, pot istim naslovom, kakor do sedaj.

„Štajerčeva“ prošnja!

Vsakega tistega našega naročnika, kateri se iz enega kraja preseli v drugi kraj in nam piše, da mu naj njegov naslov (atres) predrugačimo, uljudno prosimo, da vsak tak naročnik, kateri želi, da se mu naš list pošilja v drugi kraj, zapiše poleg novega naslova (atresa) tudi ravno tisti naslov, pod katerem je naš časniki poprej dobival; tisti, ki imajo na svojih naslovih na desni strani tudi našo številko natisnjeno, naj tudi tisto število zapišejo. To zato, da gre delo hitreje izpod rok in da se ne prigodijo nikake pomote. Dobro je tudi, da vsak novi naročnik zapiše tudi hišno številko. Kdor se čisto na novo naroči, to je tisti, kateri „Štajerca“ od nas po pošti še ni prejema, vsaki tisti naj zapiše na odrezek denarne nakaznice (postanwajzunge), ki se nahaja na lev strani: „Sem čisto novi naročnik“. Kdor pa nam pošle denar po poštnem čeku, in hoče naročino ponoviti, naj zapiše na sredini čeka, to je nad besedami

Erlagschein — Položnica

te-le besede: „Ponovim naročnino“ ali pa samo število, katero ima na svojem naslovu. Seveda se mora takoj spodaj pod temi besedami zapisati znesek, katerega pošlje in pa ravno takšen naslov (atres), kakor še dobiva od nas pisanega ali tiskanega. Ako nam pa kak čisto novi naročnik pošle naročnino tudi po poštnem čeku, katerega je od kakakega prijatelja dobil, in bi se rad čisto na novo naročil, tisti naj tudi ravno tam zapiše besede „čisto novi naročnik.“